

VÔ NGÃ.

Hòa Thượng Thích Thông Phương .

Người tu hành là nhằm đến con đường giải thoát khổ đau.

TÌNH CHẤP NGÃ là đầu mối mọi thứ phiền não đau khổ trên thế gian này.

Người biết tu, khéo tu không thể nào nuôi dưỡng nó.

Vào đạo Phật là phải đi qua cửa VÔ NGÃ, qua ít thì bớt khổ ít, qua nhiều thì bớt khổ nhiều, qua trọn vẹn thì dứt khổ, niết bàn an vui, không thể lẫn tránh chỗ nào khác.

Người tu mà ôm ấp bản ngã nặng, cố chấp không buông là trái với con đường mình đi, là quay lưng với ánh sáng giác ngộ.

Xưa Bồ Tát Đề Bà để lại tấm gương vô ngã sáng ngời.

Khi Ngài cảm hóa vị quốc vương vốn tin theo ngoại đạo, rồi lại dùng biện luận thắng các ngoại đạo, trong vòng ba tháng đã độ hơn một trăm vạn người. Có một đệ tử ngoại đạo căm hận vì Thầy mình bị thua, bèn thề “Người đã dùng miệng mà thắng phục ta, ta phải dùng dao thắng phục người; người dùng dao không làm khốn ta, ta sẽ dùng dao thực làm khốn người”.

Y liền rình theo Ngài, một hôm Ngài Đề Bà đi lại một mình trong rừng vắng, gã ấy xách dao đến bảo:

- Người dùng miệng phá đổ Thầy ta, sao bằng ta dùng dao phá vỡ bụng người !

Y bèn mổ bụng Ngài.

Ngài Đề Bà tuy bị mổ bụng, ruột lòi ra ngoài mà chưa chết, vẫn thương xót kẻ ngu si kia bảo:

- Tôi có y bát để ở đằng kia, người có thể đến đó lấy, rồi hãy lên núi gấp, đừng đi bằng đường bằng. Những đệ tử của tôi chưa chứng được pháp nhãn họ sẽ bắt người, người có thể bị bắt giải đến quan.

Khi các đệ tử hay tin chạy vội đến hiện trường, có những vị chưa được pháp nhãn bèn gào khóc, chạy cuồng lên núi đuổi bắt hung thủ.

Ngài Đề Bà nhân cơ duyên ấy, khai thị cho các đệ tử rằng:

- Lý thực của các pháp, chính là ở chỗ không có người thọ, không có người hại. Thân ai, oán ai, giết ai, hại ai? Kẻ bị si độc lừa dối, mê lầm nảy sinh chấp trước mà gào khóc, tròng căn bất thiện.

Người bị kẻ kia hại, lại ở nghiệp báo, không phải hại ta.

Các người phải xét thận trọng, đừng đem cái Cuồng đuổi theo cái Cuồng, đem cái Thương buồn cho cái Thương!

Dặn dò xong, Ngài nằm xuống rồi tịch.

Xem Ngài Đề Bà bị ngoại đạo mổ bụng vẫn thương xót kẻ kia, không sanh tâm thù hận, kết oán, vì quên cái TA này.

Trong khi đó, huynh đệ cùng một thầy, sống chung với nhau hằng ngày, lại vì một chút bất đồng ý kiến, vì một chút hơn kém nhau, một chút không chịu chuộc cái Ta, đành xem nhau như kẻ nghịch thì sao?

Lúc đó đạo tâm để ở chỗ nào?

Phải xét kỹ lại chỗ này, giải tỏa ngay.

Bởi vậy, kinh Kim Cang quét sạch hết tâm ba thời: quá khứ, hiện tại, vị lai; trừ tột bốn tướng: ngã, nhân, chúng sanh, thọ giả, tức khiến mất dấu vết cái TA này, mới thật sự thể nhập thật tướng Bát Nhã, sống trong Vô thượng Bồ Đề .

Mong rằng mỗi hành giả luôn luôn soi sáng lại mình, để thấy rõ tường tận mọi bóng dáng cái TA lộ ra mà cảnh tỉnh không lầm theo.

Quyết không để nó làm mờ đi ánh sáng chánh giác.

Đó là đường tiến tu chân thật.

Hòa Thượng Thích Thông Phương .

Trích trong : "TÌNH CHẤP NGÃ – NGÒI NỔ CỦA MỌI SỰ ĐỔ VỠ"